

Modrý zajíček (velikonoční projekt)

Zuzana Musilová

Cíl: Vést děti k pomoci druhému, když je v emoční tísní nebo když má problém pomocí her a situací; opakování barev; zdvořilostních návyků; známých rituálů, rozvoj estetického vnímání, cítění a prožívání.

Věk: 2,5 – 4 roky

Pomůcky: maňásci – modrý zajíček, hnědý zajíček, pěnové kytky na sezení, molitanová kostka – červená obruč, modré hračky a předměty z herny MŠ, tyč na cvičení, malá pomlázka, košíček s malými barevnými míčky (alespoň jeden červený), čepičky zajíčka, králíčka, koroptvičky, šáteček, modrý molitanový úzký kvádr jako potůček.

Postup:

Učitelka svolá děti do ranního kruhu:

Píseň: *Velké kolo uděláme, protože se rádi máme,
pojd' si, broučku, s námi hrát,
můžeš být náš kamarád.*

Učitelka z kapsy vytáhne modrého zajíčka: „Ale, kde ty se tady bereš, zajíčku?“

Zajíček: „Já bych chtěl být taky váš kamarád a chtěl bych si s vámi hrát, myslíte, že by to šlo?“

Děti si postupně zajíčka pohladí a řeknou mu své jméno, on je taky hladí, tahá je jemně za vlásy, nebo za ouška, diví se, že je děti mají tak malá.

Učitelka: „Co kdybychom zajíčkovi zazpívali naši novou písničku o zajíčkovi a udělali si ouška z prstíků, abychom je měli delší? Je to takhle, zajíčku, lepší?“

Děti s učitelkou zpívají v kruhu s oušky: „Zajíčku v lesíčku, copak děláš?“

(běh a skoky na místě) „Běhávám, skákávám, tady mě máš.“

(ouška a hladíme bříško) „Zajíčku, v lesíčku, copak to jíš?“

(dřep, dáváme si ruku k ústům) „Travičku, hošíčku, však ty to víš.“

Zajíček dětem tleská a dává jim hádanky:

„Co kdyby se mě zeptala Štěpánka, to není hošíček, vidíte? Jak bych to, děti, zazpíval?“ (*Travičku, holčičko, však ty to víš.*)

„Ale já mám rád i jiné dobroty.“ (děti vymýšlí a zpívají se zajíčkem – mrkvičku, jablíčko, ředkvičku ...)

„Jé, tady něco kručí, to bude moje břicho, tak se půjdeme, děti, nasvačit a po svačince se zase uvidíme!“

Po svačince a hygieně si každé dítě vezme svou pěnovou kytičku a uděláme z nich „věneček“. (=kruh, děti sedí na své kytičce)

Pohádka

Učitelka přečte dětem i zajíčkovi pohádku **Co si přáli zajíček a myška** od Eduarda Petišky.

(Myška i zajíc chtěli bílé šatičky, ale pak přiletěl orel a byli rádi za barvu svých kožíšků.)

„Co kdybychom se zkusili přikrčit jako zajíček v té pohádce, abychom vypadali jako kopeček hlíny a orel nás nenašel?“ Učitelka předvede dětem jógovou pozici zajíce a pomáhá dětem se správným provedením cviku:

„Klekní si na kolínka, sedni na paty, hlavičku polož na čelo, nebo na stranu, ruce jako ouška polož podél těla na zem s dlaněmi nahoru.“

„Já teď budu jako orel hledat něco k snědku.“ Učitelka naznačuje pažemi velká křídla a létá kolem přikrčených dětí - zajíčků.

„Tak zase nic, jenom pole a samé kopečky hlíny. Už je pryč, zajíci! Můžete se pomalu protáhnout a zaskákat si z radosti, že vás orel nenašel! A teď se vraťte na svou kytičku. To bylo, co? Povězte zajíčkovi, báli jste se?“ (Děti si posílají zajíčka a sdělují mu své pocity při hře, mluví jen ten, který právě drží zajíčka.)

„A co ty, zajíčku, taky ses bál?“(zajíček se bál hodně, protože je modrý a ne hnědý jako každý správný zajíček. Učitelka se ho ptá, jak se mu to stalo a zajíček se přizná, že snědl moc „modré polévky“ a takhle dopadl.)

Učitelka přinese velkou molitanovou obruč a vyzve děti, ať najdou v herně modré dobroty do modré polévky (kostky, hračky, stavebnice...). Každou věc dítě pojmenuje a zamíchá velkou tyčí jako vařečkou. Dáme zajíčkovi ochutnat, chutná mu, ale jíst už jí nechce, byl by ještě modřejší. Děti tedy odnesou předměty na svá místa.

Koleda - rozbor koledy a dramatizace

Učitelka s malou pomlázkou poví dětem „kouzelnou koledu“, která se může říkat jenom o Velikonocích. Když se jí zajíček naučí, dá svojí modrou barvu velikonočnímu vajíčku a bude zase hnědý.

Děti sedí na cestičce z kytiček a spolu se zajíčkem zopakují koledu:

*Hody, hody, doprovody, já jsem malý zajíček,
Utíkal jsem podle vody, nesl kopu vajíček.
Potkala mě koroptvička, chtěla jedno červené,*

*že mi dá lán jetelíčka a já řekl ne ne ne.
Na paloučku za potokem mám já strýčka králíčka.
Tomu nosím každým rokem malovaná vajíčka.
Učitelka chodí se zajíčkem kolem dětí a ten je „šupe“ do rytmu koledy.*

„Přemýšlejte, děti, proč zajíček nedal koroptvičce to vajíčko? Nezapomněla na něco?“ (kouzelné slovíčko - prosím)

„Co asi řekne strýček králíček?“ (děkuji)

„Co řekne zajíček?“ (dobrý den a na shledanou)

Učitelka postaví s pomocí dětí palouček (zelené kytičky), využije cestičku z kytiček a mezi ní a palouček položí napříč modrou molitanovou podlouhlou kostku jako potůček. Děti si dojdou pro židličky a posadí se do řady, aby dobře viděly.

Dítě v roli zajíčka dostane pomlázku a malý košíček s barevnými míčky, při jejich vkládání do košíčku si děti zopakují barvy a vyhledají červené, které chtěla koroptvička. Dítě-zajíček běží po cestičce, potkává koroptvičku, přeskočí nebo překročí modrou kostku-potůček a dá králíčkově košíček, pozdraví se a opět přeskočí a odchází.

Modrý zajíček se dívá, děti mu koledu zahrají, v rolích se střídají, po skončení koledy se ukloní a děti-diváci s modrým zajíčkem jim zatleskají. Potom sám zkusí „kouzelnou koledu“ a odchází s pomlázkou za dveře. Učitelka nasadí na ruku hnědého zajíčka a vrací se k dětem - kouzlo se povedlo, děti se radují se zajíčkem. Zahrají si s ním hudebně pohybovou hru: „Zajíček v své jamce“.

Zkušenosti s realizací: *U malých dětí je hraní a povídání s maňáskem velmi oblíbené. Tuto aktivitu jsem rozložila do více dnů, takto v celku je moc dlouhá, děti se na zajíčka moc těšily a již ráno po příchodu do školky se ptaly, jestli zase přijde modrý zajíček. Do dramatizace se zapojily i děti nesmělé a velmi pěkně hrál králíčka i jinak velmi hyperaktivní chlapec. Protože jsme v MŠ neměli přímo čepičku pro koroptvičku, dostala holčička, která jí hrála čepičku datla a na hlavu žlutý šáteček.*

Děti se dovedly vžít do pocitů zajíčka a chtěly mu s jeho trápením pomoci, prožily si různé druhy emocí. Nejvíce se jim líbilo, jak zajíček schválně vícekrát opakoval nenenenene a přitom třepal oušky, to se hodně nasmály. Při šupání dětí - lehce po vláskách některé samy nastavovaly zadečky. Prožily si i emoci ohrožení a strachu, kterou zdárně překonaly a spontánně chtěly zajíčkovi pomoci.

Při vaření polévky byly tvořivé – vymyslely modrou kytku jako pokličku na hrnec, z kuchyňky donesly modré talířky a nabíraly jí modrou lžičkou. Taky vymyslely, že polévka je horká a tak jsem zařadila dechové cvičení - nádech nosem se zavřenými ústy, pusou do kroužku a dlouhý výdech.

Další dny si s mojí pomocí vyrobily hnědého zajíčka z vlnitého papíru, kterého si vzaly na Velikonoce domů.

Zdroje:

Petiška, E. (2000). Martínkova čítanka a dvě klubíčka pohádek. Praha: Knižní klub & Ikar, s. 18.

Šottnerová, D. (2004) *Velikonoce - původ, zvyky, hry, pohádky, návody a náměty*. Olomouc: Rubiko, s. 123 – píseň Zajíček.

<http://www.jogaprodeti.cz/index.php/pozice/ostatni/zajic> [cit. 22. 4. 2014]